

EDITORIAL

DERECHO A LA EDUCACIÓN

Durante la crisis económica que ha castigado a medio mundo y que aún da sus últimos coletazos hemos oído hablar en innumerables ocasiones de la importancia del ahorro. Ahora, este mensaje ha hecho mella en el Departament d'Ensenyament de la Generalitat que ha recibido como agua de mayo el descenso de natalidad experimentado en los municipios catalanes en los últimos años. A menos niños, menos gasto. Bajo esta premisa se dispone a cerrar ciclos formativos en escuelas e institutos en los que la previsión de matrícula para el curso 97-98 augura una escasa ocupación aunque ello suponga que un barrio no disponga de oferta pública de plazas para niños de 3 años, como está pasando en L'Hospitalet.

La comunidad educativa de la ciudad ha puesto el grito en el cielo máxime si se tiene en cuenta que nuestros colegios adolecen de unas buenas instalaciones que necesitan de una inversión próxima a los 250 millones de pesetas para ponerse al día. Bien es cierto que tenemos menos escolares que años atrás y que habrá que revisar el mapa escolar para optimizar recursos pero siempre salvaguardando el derecho a la educación que debe garantizar la enseñanza pública y que quedaría en entredicho si los alumnos deben recorrer media ciudad para acudir a clase. La llaga todavía es más dolorosa al comprobar que las escuelas privadas concertadas, que también reciben fondos públicos, no están sujetas a las mismas directrices. ¿Cómo se entiende el ahorro cuando L'Hospitalet tiene pendiente la puesta en marcha del Instituto de Música y Danza o la Escuela de Música, cuando se solicitan más plazas de guardería o el mantenimiento de clases nocturnas?

LA FIRMA

MOTOR ECONÒMIC

Antoni Pedrós Vilapriño
Director de l'Aeroport de Barcelona

L'Aeroport de Barcelona és un veritable motor econòmic per tota una regió, per tot un país. Són milers i milers de viatgers que cada dia van i venen a l'aeroport; són també milers els quilograms de càrrega que entren i surten diàriament de les bodegues de centenars d'avions. Tota aquesta activitat comporta l'existència de multitud de serveis complementaris, imprescindibles per donar assistència als passatgers, als operadors aeroportuaris i al mateix aeroport.

L'impacte econòmic és enorme. Activitats a l'aeroport, activitats instal·lades fora l'aeroport però relacionades directament amb ell, empreses que utilitzen els seus serveis, sectors estratègics que necessiten la presència d'un aeroport internacional. Tot això representa llocs de treball, vitalitat econòmica, benestar. Aquest impacte incideix sobre una extensa zona geogràfica, però no cal dir que les poblacions més properes –com és el cas de L'Hospitalet– en són les principals beneficiàries. Més que el fet que milers d'hospi-

talencs puguin utilitzar l'Aeroport de Barcelona en els seus viatges, cal valorar l'efecte que té sobre la població laboral i l'economia del municipi.

L'Aeroport de Barcelona genera 5.000 llocs de treball directes i 45.000 d'indirectes. Centenars d'ells corresponen a gent de L'Hospitalet, que treballa pel mateix aeroport i pels diferents operadors de l'aeroport (companyies, serveis de *handling*, transitaris, neteja, seguretat, comerços, restauració...) o per les empreses que ens subministren una gran varietat de béns i serveis. A més, la proximitat a l'aeroport és una de les raons logístiques que han determinat la instal·lació al terme municipal d'altres empreses del sector industrial, com per exemple al polígon Pedrosa, o del sector terciari, com el recinte firal Montjuïc-2.

Entre L'Hospitalet i l'Aeroport de Barcelona hi ha, doncs, una interrelació més forta del que pot semblar a cop d'ull, i és el nostre desig poder-la intensificar en benefici mutu.

PERSONAL E INTRANSFERIBLE

ADAPTAR-SE A L'ECONOMIA DE MERCAT

Josep Pernau

Degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya

Són científics i foren l'elit del funcionari de l'Estat soviètic. La seva missió no era desenvolupar noves armes ni espionar l'imperialisme des d'algun satèl·lit, sinó tenir cura del cos incorrupte de Lenin, mantenint-lo presentable a la capella ardent que li fou destinada, el 1924, al peu de les muralles del Kremlin. Eren els continuadors de l'equip que fa més de 70 anys embalsamà el cadàver del fundador del primer Estat d'obres i camperols. Però com ha succeït a tant funcionaris, amb l'ensulsiada de l'Estat soviètic, els especialistes en la conservació de restes humans deixaren de cobrar la paga mensual. Estan adscrits al Centre d'Estructures Biològiques, darrere del qual s'amaga un treball macabre, però el servei s'ho ha de manegar com pot, d'acord amb les lleis del mercat. Rússia encara paga la factura pel manteniment del cos de Lenin, però s'ha de cercar clientela en la societat civil. No és que el mercat funerari ofereixi una gran demanda dels seus serveis. Però a Rússia hi ha actualment un sec-

tor poderós i prepotent, que aspira a mantenir un tren de mort equiparable al tren de vida que duia en els darrers anys. Són els que s'han enriquit amb tèrbols negocis, que de vegades són víctimes de ràfegues de Kalashnikov o d'una bomba. La transició a l'economia de mercat està sent especialment dura per a molts sectors. No sembla, però, que hagin d'acusar-la els científics i treballadors del Centre d'Estructures Biològiques. Hi ha una nova classe acabada que aspira a mantenir en la mort els signes de poder que han tingut en vida. I si el mercat rus hi manqués, quedaria l'americà. Un fulllet a les funeràries dels Estats Units de més anomenada, amb la fotografia de la mòmia de Lenin, pot fer furor. Per un bon embalsamament, un rei del petroli, de la llauna, de les patates fregides o de les hamburgueses, a Texas, a Oklahoma o a Minnesota, pot pagar una autèntica fortuna. Qui ho havia de dir: el nom de Lenin, convertit en reclam publicitari al cor del capitalisme.

CIUTADANS

L'HOSPITALET publica a cada número l'opinió d'alguns dels nostres conciutadans a l'entorn dels temes més diversos. Els entrevistats, als quals agraïm la seva col·laboració, són triats a l'atzar.

Regala la rosa i el llibre per Sant Jordi?

José Miguel Jiménez
auxiliar psiquiàtric

Jo sí regalo roses per Sant Jordi. A la meua dona i a la meua filla i també normalment a la meua mare, i a mi em regalen llibres. No escullo els títols, acostumen a ser sorpresa. Em sembla molt bé que la diada de Sant Jordi s'hagi convertit en el Dia internacional del llibre. Així, a tot el món es pot seguir una tradició tan nostra.

Mònica Castillo
estudiant

Home, ara per ara, no tinc ningú que em regali la rosa ni jo regalo a ningú el llibre. A més, a la meua família no celebrem aquesta diada. Malgrat tot, encara que em sembla una jornada molt maca i crec que està bé que es mantingui, també penso que qualsevol dia és un bon moment per regalar una rosa o un llibre.

Antonio Rodríguez
jubilat

La veritat és que no tinc el costum de seguir aquesta tradició, però això no treu que em sembli molt bé que la majoria de la gent la mantingui. Crec que és una forma de fomentar la lectura entre el jovent. Jo sóc afeccionat a la lectura des de sempre i per tant no espero a Sant Jordi per comprar-me el llibre que m'interessa.

L'Hospitalet

Diari Informatiu de la Ciutat

Edita: La Farga GEMSA
Adreça: c/ Barcelona, 2
Tel. 261 53 30 Fax 338 43 97
Direcció: Cristina Sánchez
Redacció: Rosa Salguero, Pilar Gonzalo; **esports:** Jordi Mèlich, Lluís Izquierdo i Enric Gil; **diseny i maquetació:** E. Ortiz; **fotografia:** Juan Valgañón; **info-grafia:** Grup Inèdit Disseny/G. Fernández; **diseny capçalera:** Comunicació i Imatge.
Publicitat: Tel. 261 52 00
Imprimeix: C. G. Canigó S.L.
Tiratge: 100.000 exemplars
D.L. 36444-94

Aquesta publicació no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors i columnistes.